

Singur pe lume

adaptare după
Hector Malot

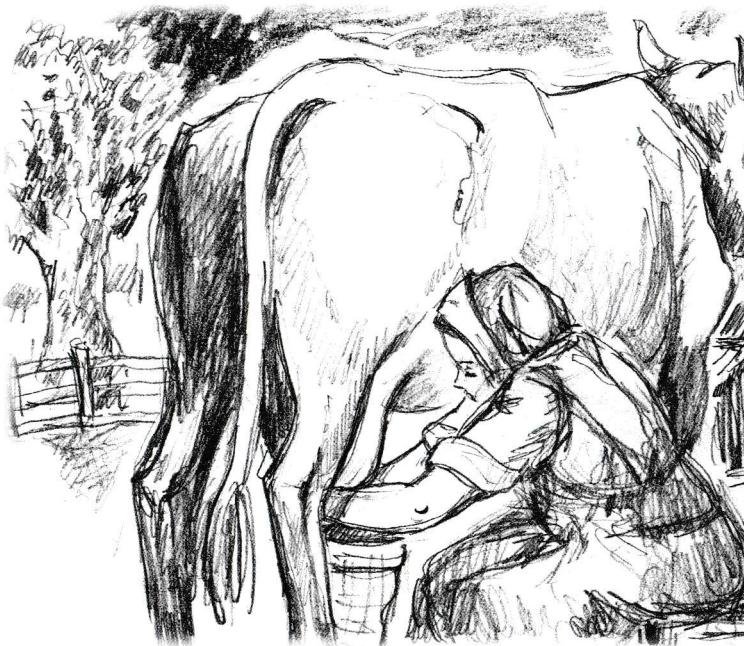
Sunt un copil găsit. Până la vîrstă de opt ani crezusem că mama mea adevărată era mătușa Barberin. Am aflat apoi că ea nu îmi era decât doică: fusesem găsit pe o stradă din Paris de soțul ei și adus în satul Chavanon, ca să fiu crescut acolo până m-ar fi găsit părinții mei adevărați. Tare mult mai ținea la mine mătușa Barberin!

Anii petrecuți alături de ea au fost cei mai frumoși din toată copilăria mea.

Aveam tot ce ne trebuia și, chiar

dacă traiul nostru nu era nici pe departe
unul strălucit, nu duceam totuși lipsă de
cele trebuitoare hranei de zi cu zi. Văcuța

noastră cea roșcată ne dădea lapte gras
din belșug, iar grădina, deși nu prea mare,
era bine gospodărită. Bărbatul tușei
Barberin era plecat la muncă în Paris

și eu nu-l văzusem niciodată. Câștiga binișor din cioplitolul în piatră și, din când în când, trimitea bani acasă.

Într-o seară de noiembrie, un străin a bătut la ușă. Când mătușa mea a ieșit în prag, bărbatul i-a spus pe un ton grav:

— Vin de la Paris cu vesti nu tocmai